

Skib og Fragt for de Forpligtelser, som Skipperen indgaar i Henhold til den i hans Stilling som saadan liggende almindelige Befuldmægtigelse. — Medens nu den ovenfor hævdede Regel udtales i § 51, hvorved blot bemærkes, at Betingelsen „god Tro“ naturligtvis ikke alene udelukkes derved, at Tredjemand har kendt, men ogsaa derved, at han ikke uden Stødesløshed eller Uagtsomhed kunde være uvidende om den paagældende Indskrænkning. — Søger § 48 at give de almindelige Bestemmelser om Skipperens Myndighed til at afslutte Retshandler paa Rederiets Vegne, i hvilken Henseende der stelles imellem, om Skibet befinder sig udenfor Hjemstedet eller paa dette. Det er klart, at der maa tilkomme Skipperen større Myndighed i det første Tilfælde end i det sidste, hvor Skipperen uden Vanskelighed i de enkelte Tilfælde kan indhente nærmere Ordre hos Rederiet, eller, hvis dette ikke selv har Bopæl eller Kontor paa Skibets Hjemsted, der jo kan være forskelligt fra Rederiets Hjemsted, hos den Repræsentant, som Rederiet i saadant Tilfælde maa forudsættes at have der paa Stedet, ligesom en saadan Henvendelse da ogsaa staar Tredjemand aaben og uden stor Vanskelighed eller Forsinkelse kan finde Sted. Lovforslagets § 48 giver derfor i 1ste Stykke, der omhandler det første Tilfælde, den Regel, at Skipperen er berettiget til at afslutte alle Retshandler, der angaa Foranstaltninger, som sigte til Rejsens Udførelse, saasom Skibets Udrustning, Proviantering og Vedligeholdelse, saa og til at bortfragte Skibet samt til at optræde som Sagsøger i Skibets Anliggender, medens det efter Paragraffens 2det Stykke er Reglen, at naar Skibet befinder sig paa Hjemstedet, kan Skipperen ikke uden særlig Bemyndigelse indgaa Retshandler, der forpligte Rederiet, naar undtages, at han kan hyre Mandstabet. Der har iøvrigt under Forhandlingerne om denne Sag været rejst Spørgsmaal, om ikke samme Regel burde gælde, naar Retshandler indgaaes paa Rederiets Hjemsted; dette har man imidlertid ikke anset for rigtigt, fordi det kommer an paa at give Bestemmelsen saaledes, at Tredjemand uden Vanskelighed og med Sikkerhed kan skaffe sig Kundskab om, hvorledes Forholdet stiller sig. Efter Lovforslagets § 4 er dette Tilfældet med Hensyn til registrerede Skibes Hjemsted, der vil fremgaa af Skibsregistret og Nationalitets-Certifikatet, der skal have ombord, hvorimod noget andet gælder med Hensyn til Rederens personlige Hjemsted. For uregistrerede Skibe falder Skibets og Rederiets Hjemsted sammen. — Endnu kan bemærkes, at Reglen i

§ 48, 2det Stykke, dog naturligtvis ikke udelukker, at Skipperen selv paa Skibets Hjemsted ifølge særlige Retsgrunde, saasom efter Reglerne om uanmodet Forretningsførelse (negotiorum gestio), kan forbinde Rederiet, men dette vedkommer ikke det almindelige Forhold, hvorom der alene er Tale i § 48.

I § 48 gives der altsaa ikke Skipperen Myndighed til udenfor Skibets Hjemsted i Almindelighed at gøre Pengelaan for Rederiets Regning. Forsaavidt der i det særlige danske Sølovsudkast fra 1882 indeholdtes en egen Paragraf, der udtalte, at Skipperen ikke kan stifte Vekselforpligtelser for Rederiet, naar han ikke har faaet særlig Fuldmagt dertil, er det anset for unødvendigt at optage en saadan Bestemmelse, eftersom Skipperen jo overhovedet, udenfor særlige Fuldmagtstilfælde, ikkun kan forbinde Rederiet med Skib og Fragt, men ikke personlig. Derimod kunde der vel være Tale om en Berettigelse for Skipperen til under visse Betingelser at stifte Gæld ved Optagelsen af Pengelaan med forbindende Virkning for Rederiet indenfor den anførte Begrænsning, og herom handler § 49. Denne Paragraf giver Skipperen Ret til at optage Laan eller til at sælge af Rederens Gods eller endog af Ladningen, naar der udtræves Penge til Foranstaltninger, som sigte til Rejsens Udførelse m. m. efter § 48, 1ste Stykke, altsaa kun naar det er nødvendigt i disse Omstændigheder. Ere disse Betingelser ikke til Stede, er Skipperen uberettiget til at laane Penge eller sælge af Godset. Efter de almindelige Regler følger dog ikke heraf, at Laanet eller Salget ogsaa bliver ugyldigt overfor Tredjemand, tværtimod siges det i § 49, at naar Laangiveren eller Køberen har troet, og ikke kan siges at have savnet rimelig Grund til at tro, at Skipperen havde Føje til at gøre Laan eller sælge af Godset, det vil sige var nødt dertil for at skaffe de fornødne Penge til Rejsens Udførelse m. v., saa bevarer Laangiveren eller Køberen sin Ret. Hermed maa sammenholdes, hvad der foreskrives i § 176 om Optagelse af det særegne Laan, som kaldes Bodmeri, hvilket omhandles i Lovforslagets 6te Kapitel. Betingelserne for, at Skipperen kan være besøjet til at optage saadant Laan, ere ifølge § 174, at det sker til Rejsens Fortsættelse eller Ladningens Bevaring eller Viderebefordring og at der foreligger et Nødstilfælde, navnlig foranlediget ved tilstødt Sæuehæd; ere disse Betingelser ikke til Stede, er Bodmerilaanet i og for sig ugyldigt, selv om Bodmeribrevet er overdraget til en anden, ifr. § 178, 2det Stykke. Principet i § 49 kommer dog ogsaa her saaledes